

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

24 FEBRUARI 1959.

BEGROTING

van het Ministerie van Middenstand
voor het dienstjaar 1959.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
MIDDENSTAND (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER HERMANS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw commissie heeft in een opmerkelijk opbouwende geest een bespreking gewijd aan de vraagstukken die gesteld worden in verband met de begroting van het Departement.

De Minister oordeelde dat hij best de algemene uiteenzetting over de politiek die hij wenst te voeren zou achterwege laten daar zulks een herhaling zou zijn van hetgeen hij zo pas verklaard heeft bij de bespreking van de begroting in de Senaat en stelde voor dat er door hem zou geantwoord worden op de vragen die de leden zouden stellen.

Deze hebben van dit voorstel een zeer ruim gebruik gemaakt en vele onderwerpen werden aangeraakt die we hierna onder verschillende rubrieken zullen ordenen.

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Moeyersoen.

A. — Vaste leden: de heren Charpentier, Counson, Eeckman, Gaspar, Hermans, Lavens, Lebas, Servais, Tanghe, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boeykens, Boutet, Cudell, Deruelles, Lacroix, Massart, Peeters (Justin), Van Heupen, Van Trimpont. — de Looze, D'haeseleer.

B. — Plaatsvervangers: de heer Dehandschutter, Mevr. de Moor-Van Sina, de heren Fimmers, Lefère, Saint-Remy, Verroken. — Craeybeckx, De Groot, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Nazé, Van Winghe. — Boey.

Zie:

4-XV (1958-1959):

— N° 1: Begroting overgezonden door de Senaat.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

24 FÉVRIER 1959.

BUDGET

du Ministère des Classes Moyennes
pour l'exercice 1959.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES CLASSES MOYENNES (1)
PAR M. HERMANS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné, dans un large esprit constructif, les problèmes qui se posent en corrélation avec le budget du Département.

Le Ministre estima pouvoir renoncer à l'exposé général de la politique qu'il entend pratiquer, pour ne pas devoir répéter ce qu'il a dit au cours de la discussion du budget au Sénat; il proposa, dès lors, de répondre aux questions que lui poseraient les membres.

Ceux-ci ont mis largement à profit cette occasion pour aborder de nombreux problèmes, repris ci-après sous diverses rubriques:

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Moyersoen.

A. — Membres titulaires: MM. Charpentier, Counson, Eeckman, Gaspar, Hermans, Lavens, Lebas, Servais, Tanghe, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boeykens, Boutet, Cudell, Deruelles, Lacroix, Massart, Peeters (Justin), Van Heupen, Van Trimpont. — de Looze, D'haeseleer.

B. — Membres suppléants. — M. Dehandschutter, Mme de Moor-Van Sina, MM. Fimmers, Lefère, Saint-Remy, Verroken. — Craeybeckx, De Groot, Mme Fontaine-Borguet, MM. Nazé, Van Winghe. — Boey.

Voir:

4-XV (1958-1959):

— N° 1: Budget transmis par le Sénat.

I. — HET PENSIOEN DER ZELFSTANDIGEN.

Het is natuurlijk niet te verwonderen dat uwe commissie een zeer ruime bespreking aan dit onderwerp heeft gewijd.

Werkings van het Solidariteits- en Waarborgfonds.

We mogen zeggen dat van alle zijden een ernstige kritiek is losgekomen betreffende de werking van het Solidariteits- en Waarborgfonds.

De klachten betroffen het trage tempo bij het afhandelen der pensioenaanvragen, het niet of laattijdig beantwoorden van de briefwisseling, de talrijke vergissingen in de berekening der pensioenen, het niet invullen van het bedrag der bestaansmiddelen bij het afwijzen van de kosteloze toelage, de indiscreties die door agenten werden begaan, de politieke invloed die soms te pas kwam bij het nemen van beslissingen, het kwijtgeraken van dossiers, het ontbreken van een volledig steekkaartenstelsel van de zelfstandigen, enz...

De aandacht werd gevestigd op het feit dat zeer vele personen ten onrechte werden afgewezen maar dat ook anderzijds pensioenen werden toegekend aan personen die er geen recht op hadden maar waarbij politieke invloeden hebben gewerkt.

Voor sommige commissieleden schijnt de toestand hopeloos omdat hij voortvloeit uit de manier waarop het personeel in den beginne is aangeworven zonder eisen te stellen van bekwaamheid noch administratieve ervaring. Dit is des te erger in een dienst die gans nieuw diende opgericht te worden en waar geen ervaren beambten de nieuwe toegekomen konden opleiden.

Waar er in juli 1958 nog geen volledige algemeen steekkaartenstelsel bestond, is dit thans bijna gans klaar. Zulks zal een controle op de aan de wet onderworpen personen mogelijk maken.

Een lid wenst te vernemen, waarom de inning van de bijdragen aan de Kassen werd toevertrouwd. Er wordt hier bedoeld de medewerking die de Kassen aan het Departement verlenen bij de invordering der achterstallige pensioenbijdragen. Vooraf dient opgemerkt dat deze medewerking van zuiver materiele aard is. Het spreekt inderdaad vanzelf dat de Minister van Middenstand de hem bij artikel 20 van de wet van 30 juni 1956 verleende volledig bevoegdheid behoudt.

De medewerking van de Kassen zal dank zij een zekere decentralisatie de normale invordering der bijdragen verzekeren.

Een ander lid stelde de vraag of het S. W. F. niet kon uitgerust worden met moderne hulpmiddelen ten einde het werk te bespoedigen.

Het Solidariteitsfonds beschikt over sommige mecano-graphische hulpmiddelen, en, om deze aan te vullen, doet het Fonds beroep op de diensten van een firma welke met name gespecialiseerd is voor werken die een te dure bestendige uitrusting vergen voor de omvang der uit te voeren verrichtingen.

Dit is ook het geval voor de inrichting, belast met de uitbetaling der mandaten, die, buiten haar normale mecano-graphische uitrusting, beroep doet op dezelfde firma ten einde sommige werken met een elektronische ordinator te laten uitvoeren.

Thans wordt er in vijf administratieve gebouwen gewerkt voor de toepassing van de wet op de pensioenen der zelfstandigen. Tegen 1 november 1959 zullen alle diensten in één enkel gebouw gecentraliseerd zijn hetgeen een efficiënter werking mogelijk zal maken.

Verschillende leden hebben de aandacht gevestigd op de onredelijke werkwijze die het S. W. F. volgt. Wanneer thans een dossier onderzocht is wordt het mandaat over-

I. — LA PENSION DES TRAVAILLEURS INDEPENDANTS.

Il n'est pas étonnant que votre Commission ait consacré une très large discussion à ce problème.

Fonctionnement du Fonds de Solidarité et de Garantie.

Nous pouvons dire que, de toutes parts, de sérieuses critiques se sont élevées au sujet du fonctionnement du Fonds de Solidarité et de Garantie.

Les plaintes concernaient les lenteurs dans la liquidation des demandes de pension, l'absence de réponses ou les réponses tardives aux correspondances, les fréquentes erreurs dans le calcul des pensions, la non-inscription du montant des moyens d'existence en cas de refus de l'allocation gratuite, les indiscretions commises par les agents, les influences politiques qui se sont manifestées parfois lors des décisions, la perte de dossiers, l'absence d'un fichier complet des travailleurs indépendants, etc.

L'attention a été attirée sur le fait que de très nombreuses personnes se sont vu refuser sans raison une pension, tandis que, en revanche, des pensions sont accordées à des personnes qui ne pouvaient y prétendre mais qui ont bénéficié d'influences politiques.

Certains membres de la Commission considèrent cette situation sans issue parce qu'elle résulte du mode de recrutement initial du personnel, sans fixation de conditions de capacité ni d'expérience administrative. Ceci est d'autant plus grave qu'il s'agit d'un service qu'il a fallu créer de toutes pièces, sans fonctionnaires chevronnés en mesure d'initier les débutants.

Alors qu'il n'existait pas de fichier général complet en 1958, celui-ci est actuellement presque entièrement terminé. Ceci permettra le contrôle des personnes assujetties à la loi.

Un membre a demandé pour quelle raison la perception des cotisations était confiée aux Caisses. Il s'agit de la collaboration des Caisses avec le Département pour le recouvrement des arriérés de cotisations. Il convient de souligner tout d'abord que cette collaboration est d'ordre purement matériel. Il est en effet évident que le Ministre des Classes Moyennes conserve intégralement la compétence que lui confère l'article 20 de la loi du 30 juin 1956.

La collaboration des Caisses permettra, grâce à une certaine décentralisation, d'assurer la perception normale des cotisations.

Un autre membre a demandé si le Fonds de Solidarité et de Garantie ne pouvait être doté de moyens modernes en vue d'accélérer le travail.

Le Fonds de Solidarité dispose de certains moyens mécano-graphiques et fait appel, pour compléter ceux-ci, aux services d'une firme spécialisée, notamment pour les travaux qui exigent un équipement permanent trop onéreux pour le volume des opérations à effectuer.

Il en est de même de l'organisme chargé de la liquidation des mandats qui, outre son équipement mécano-graphique normal, fait appel à la même firme en vue de faire exécuter certains travaux sur ordinateur électronique.

Actuellement, on s'occupe, dans cinq bâtiments administratifs différents, de l'application de la loi relative aux pensions des travailleurs indépendants. Au 1er novembre 1959, tous ces services seront centralisés en un seul bâtiment, ce qui permettra un fonctionnement plus rationnel.

Plusieurs membres ont attiré l'attention sur la méthode de travail irrationnelle adoptée par le Fonds de Solidarité et de Garantie. Lorsqu'un dossier est actuellement traité, le

gemaakt naar de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen. Wanneer aldaar vastgesteld wordt dat de begunstigde reeds een pensioen geniet, wordt alles terug verstuurd aan het S. W. F. en moet alles opnieuw onderzocht worden.

De kwestie houdt verband met de « gemengde loopbanen ». Er bestaat op dat stuk geen bevredigende coördinatie. Verder zal hierover gehandeld worden wanneer we het zullen hebben over de gemengde loopbanen.

Men heeft zich afgevraagd waarom een aanvraag ingediend in 1957 die onderzocht wordt in 1959 niet kan onderzocht worden aan de hand der gegevens van 1959. De bestaansmiddelen kunnen immers in de loop van twee jaar verminderd zijn en wie geen recht had op een pensioen kan er twee jaar later wel recht op hebben.

De heer Minister heeft hierop geantwoord dat wanneer er sedert het indienen van de aanvraag een wijziging is gebeurd in de bestaansmiddelen, het S. W. F. een dubbele beslissing treft.

De Commissies van beroep hebben eveneens in die zin hun rechtspraak gevestigd.

Afhandelen der dossiers.

Op 18 augustus 1958 was er een achterstand van 48.911 dossiers, waarbij 23.361 nieuw ingediende aanvragen dienen gevoegd. Op 1 februari 1959 werden daarvan reeds 54.739 dossiers behandeld. Er blijft dus nog een saldo van 17.533 dossiers waarvan de achterstand tegen 31 maart zal opgeslorpt zijn.

Een lid wenste te kennen het aantal dossiers dat per maand behandeld is geworden sedert 1 januari 1958.

Ziehier het antwoord :

Januari	10.662
Februari	7.864
Maart	8.045
April	6.949
Mei	10.017
Juni	4.302
Juli	5.305
Augustus	7.605
September	12.140
October	13.490
November	8.520
December	8.581

Er werd ook navraag gedaan naar de gemiddelde duur die er verloopt tussen het opzenden van het mandaat door Solidariteits- en Waarborgfonds en de betaling ervan.

Wanneer de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen haar taak beëindigd heeft, belooft de termijn tussen de aankomst van het mandaat bij de R. R. O. en de eerste uitbetaling nagenoeg 40 à 45 dagen, zegge $\pm$ 6 weken.

Wanneer de R. R. O. echter buitengewone werken moet uitvoeren (bijvoorbeeld : toepassing van een verhogingscoëfficiënt voor alle gerechtigden op een bepaalde pensioenregeling) of meer mandaten ontvangt dan naar gewoonte (bijvoorbeeld wanneer het Solidariteits- en Waarborgfonds in een maand 10 duizend mandaten in plaats van 5 duizend opmaakt), kan de normale termijn niet meer worden in acht genomen. De achterstand beliep anderhalve maand einde 1958, hetzij in totaal 12 weken, en vermindert thans geleidelijk.

De Commissie werd ook ingelicht over het aantal mandaten dat aan de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen werd overgemaakt en gelijkwiderd.

mandat est transmis à la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie. Lorsqu'on y constate que le bénéficiaire jouit déjà d'une pension, tous les documents sont renvoyés au Fonds de Solidarité et de Garantie et tout le dossier est à réexaminer.

Ceci vise les « carrières mixtes ». Il n'existe pas de coordination rationnelle en ce domaine. Nous en reparlerons lorsque nous examinerons le problème des carrières mixtes.

On s'est demandé pourquoi une demande introduite en 1957 et examinée en 1959, ne peut être traitée sur la base des données de 1959. Les moyens d'existence peuvent en effet avoir diminué au cours de deux années et une personne ne pouvant initialement prétendre à une pension peut bien y avoir droit deux années plus tard.

M. le Ministre a répondu que lorsque, depuis l'introduction de la demande, un changement est intervenu quant aux moyens d'existence, le Fonds de Solidarité et de Garantie prend une double décision.

Les Commissions d'appel ont également établi leur jurisprudence dans ce sens.

Liquidation des dossiers.

Le 18 août 1958, il existait un arriéré de 48.911 dossiers, auxquels il faut ajouter 23.361 demandes nouvellement introduites. Au 1er février 1959, 54.739 de ces dossiers étaient examinés. Il reste donc un solde de 17.533 dossiers, arriéré qui sera résorbé vers le 31 mars 1959.

Un membre a demandé le nombre de dossiers traités mensuellement depuis le 1er janvier 1958.

Voici la réponse :

Janvier	10.662
Février	7.864
Mars	8.045
Avril	6.949
Mai	10.017
Juin	4.302
Juillet	5.305
Août	7.605
Septembre	12.140
October	13.490
November	8.520
Décembre	8.581

On a demandé également quelle était la durée moyenne du délai s'écoulant entre l'envoi du mandat par le Fonds de Solidarité et de Garantie et la liquidation de ce mandat.

Lorsque la C. N. P. R. S. est à jour dans le travail de liquidation, le délai qui s'écoule entre l'arrivée du mandat à la C. N. P. R. S. et le 1er paiement est d'environ 40 à 45 jours ou $\pm$ 6 semaines.

Cependant, dès que la C. N. P. R. S. est astreinte à des travaux extraordinaires (par exemple : l'application d'un coefficient de majoration pour tous les bénéficiaires d'un régime de pension déterminé), ou reçoit plus de mandats que d'habitude (par exemple : lorsque le Fonds de Solidarité et de Garantie émet, en un mois, 10.000 mandats au lieu de 5.000), le délai normal ne peut plus être respecté. Le retard a été de 1 mois et demi et à la fin de l'année 1958, (soit 12 semaines au total), il va en s'amenuisant actuellement.

La Commission a également été informée du nombre de mandats transmis à la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie et qui ont été liquidés.

Tot op 29 januari 1959 werd de R. R. O. in het bezit gesteld van 114.404 mandaten. Er blijven thans ongeveer 21.500 mandaten over, die niet uitgevoerd werden, maar die echter de zowat 7.500 mandaten omvatten in verband met verworven rechten en waarvan de niet-uitvoering de gerechtigheden geen nadeel berokkent. De R. R. O. denkt dat er in de loop van februari 5.172 mandaten zullen worden uitgevoerd, tenware dit getal nog zou kunnen worden verhoogd met de 1.875 gevallen die thans in behandeling zijn. In de loop van de maand maart zal het hoogst waarschijnlijk mogelijk zijn over te gaan tot een regeling van nagenoeg 6.000 gevallen, aantal dat nog zou kunnen verhoogd worden met alle beslissingen aangaande « eerste aanvragen », die het Fonds zal hebben overgemaakt van nu af tot op 15 dezer. De R. R. O. wijst er bovendien op, dat in de loop van de maand februari 4.500 gevallen betreffende verworven rechten zullen worden geregulariseerd, en dat de overige soortgevallen zullen worden geregeld in maart of in april e.k.

Financiële toestand.

Verschillende leden hebben hun bekommernis uitgedrukt omtrent de financiële toestand van de pensioensector der zelfstandigen. De inlichtingen hieromtrent zijn immers alarmerend en men heeft gesproken van het failliet dat het pensioen der zelfstandigen bedreigt.

Om de financiële balans van de pensioenregeling voor de zelfstandigen na drie jaren werking op te maken mag men zich niet baseren op een louter boekhoudkundige toestand per 31 december 1958.

Het bedrag dat werkelijk op 31 december 1958 door de Nationale Kas voor Rust- en Overlevingspensioenen voor rekening van het Solidariteitsfonds werd uitgegeven komt immers niet overeen met de totale last van de uitgaven voor de drie betreffende dienstjaren.

Bij die werkelijke uitgaven komt nog de last van de 21.000 mandaten die door het Solidariteits- en Waarborgfonds aan de N. K. R. O. werden gestuurd doch nog niet werden uitbetaald, alsmede het bedrag dat nog voor bedoelde drie dienstjaren te betalen valt na de behandeling van de 22.000 dossiers die nog bij het S. W. F. aanhangig zijn.

De optelling van deze drie posten geeft het volgende resultaat :

1) Werkelijke uitgaven einde december 1958	4.999 miljoen
2) Vermoedelijke uitgaven — uit te betalen mandaten	350 miljoen
3) Vermoedelijke uitgaven volgen dossiers die nog in behandeling zijn	272 miljoen
	5,621 miljoen

Dit bedrag moet worden vergeleken met de sommen die werden opgenomen in het financieringsplan, opgemaakt met het oog op de goedkeuring van de wet, te weten :

1956	1.475,7
1957	1.482,3
1958	1.489
Total	4.447

Verschil tussen de in het financieringsplan bepaalde last en de overeenkomstig wat voorafgaat geraamde last

1.174 miljoen

La C. N. P. R. S. a été mise en possession, jusqu'au 29 janvier 1959, de 114.404 mandats. Il reste actuellement environ 21.500 mandats qui n'ont pas été exécutés, mais qui comprennent toutefois les quelque 7.500 mandats comportant des droits acquis et dont la non-exécution ne porte aucun préjudice aux bénéficiaires. La C. N. P. R. S. estime qu'au cours du mois de février 5.172 seront exécutés, à moins que ce nombre puisse être augmenté de 1.875 cas qui sont actuellement à l'examen. Au cours du mois de mars, il sera vraisemblablement possible de procéder à une liquidation d'environ 6.000 cas, nombre qui pourrait être augmenté de toutes les décisions « première demande » que le Fonds aura transmises d'ici le 15 courant. La C. N. P. R. S. signale, en outre, qu'au cours du mois de février, 4.500 cas de droits acquis seront régularisés et que le restant des cas d'espèce feront l'objet d'une régularisation soit en mars, soit en avril prochain.

Situation financière.

Plusieurs membres se sont inquiétés de la situation financière du secteur des pensions des travailleurs indépendants. Les renseignements à ce sujet sont en effet alarmants et on a parlé de la faillite qui menacerait la pension des travailleurs indépendants.

Pour établir le bilan financier du régime de pension des indépendants après trois années de fonctionnement on ne peut se référer, à une situation purement comptable à la date du 31 décembre 1958.

En effet le montant des sommes effectivement dépensées par la C. N. P. R. S. pour compte du Fonds de solidarité à la date du 31 décembre 1958 ne représente pas la charge totale des dépenses pour les trois exercices en cause.

A ces dépenses effectives il faut ajouter la charge représentée par les 21.000 mandats envoyés par le Fonds de solidarité et de garantie à la C. N. P. R. S. et non encore liquidés ainsi que le montant restant à liquider pour ces trois exercices après examen des 22.000 dossiers encore à l'examen au F. S. G.

L'addition de ces trois postes donne le résultat ci-dessous :

1) Dépenses effectives à fin décembre 1958	4.999 millions
2) Prévision de dépenses — mandats à liquider	350 millions
3) Prévisions dépenses de dossiers à l'examen	272 millions
	5.621 millions

Le montant doit être comparé aux montants repris au plan de financement établi en vue du vote de la loi, à savoir :

1956	1.475,7
1957	1.482,3
1958	1.489
Total	4.447

Différence entre la charge prévue au plan de financement et la charge évaluée comme dit ci-dessus

1.174 millions

Normaal moet dit bedrag worden verhoogd met het verschil tussen de in het financieringsplan geraamde ontvangsten, zegge 3×275 miljoen, en de werkelijke ontvangsten, die per 31 december 1958 bedroegen :

227,5 miljoen voor 1956
176,3 miljoen voor 1957
146,3 miljoen voor 1958, zegge in totaal
550,1 miljoen
825 — 550 = 275 miljoen.

De sommen die later op deze minderontvangsten zullen worden verhaald zijn moeilijk te schatten; aangezien het weinig waarschijnlijk is dat dit achterstellige bedrag volledig zal kunnen worden ingewonnen, moet het tekort van 1200 miljoen als een minimum worden beschouwd.

Uit deze inlichtingen blijkt dat de inning van de bijdragen voor het Solidariteits- en Waarborgfonds zeer ontmoedigend is. Op 31 december 1958 was er dus voor de jaren 1956, 1957 en 1958 nog een achterstand van 275 miljoen frank.

Een grote inspanning om de weerspanningen op te sporen werd gedaan. Niet minder dan 416.175 herinneringsbrieven werden verzonden tussen 6 november 1958 en 28 december 1958. Sedert 15 november 1958 werden 56.706 aanvragen tot pensioenvestiging ingediend, hetzij een vermeerdering van 10 %.

Een lid verklaarde dat hij het in verband met de amnestie ten voordele van de weerspanningen, niet eens is om de nalatigheidsintresten op de verschuldigde bijdragen kwijt te schelden. Deze kwijtschelding is volgens hem een onrechtvaardigheid ten opzichte van de georganiseerde midstanders die zich in regel hebben gesteld. Hij gaat er wel mede akkoord dat de boeten werden kwijtesgescholden.

Een lid wenste ook de financiële weerslag van het koninklijk besluit van 7 oktober 1958 tot toekenning van een aanvullend pensioen aan de gewezen zelfstandigen en aan hun weduwen. Men weet dat hierbij een aanvullend pensioen werd toegekend van 1.000 frank voor de gehuwde mannen, 700 frank voor de alleenstaanden en 550 frank voor de weduwen.

Dit koninklijk besluit brengt een meeruitgave mee geschat op 22,5 miljoen frank voor het dienstjaar 1958 en van 90 miljoen frank voor het dienstjaar 1959.

De uitgave valt ten laste van de begroting van het Departement van Financiën.

Een lid vroeg welk het bedrag is dat reeds door de zelfstandigen gekapitaliseerd is.

Al de kassen hebben de berekening van hun wiskundige reserves op 31 december 1958 nog niet beëindigd.

Er kan echter nu reeds vastgesteld worden dat de wiskundige reserves en het speciaal reservefonds op 31 december 1958 ongeveer twee miljard frank belopen.

Personeelskader van het S. W. F.

Uit het hiernavolgend overzicht kan opgemaakt worden welke wijzigingen het personeelskader van het Solidariteits- en Waarborgfonds onderging.

Ce montant doit normalement être augmenté de la différence entre les recettes prévues au plan de financement soit 3×275 millions et la recette effective, qui au 31 décembre 1958 s'établit à :

227,5 millions pour 1956
176,3 millions pour 1957
146,3 millions pour 1958, soit au total à
550,1 millions
825 — 550 = 275 millions.

Il est difficile d'évaluer les sommes qui seront ultérieurement recouvrées sur ces moins-values; comme il est peu probable que la totalité de cet arriéré pourra être récupéré, le déficit de 1.200 millions doit être considéré comme un minimum.

Il résulte de ces renseignements que la perception des cotisations dues au Fonds de Solidarité et de Garantie est très décevante. Au 31 décembre 1958, il restait donc encore un arriéré de 275 millions de francs pour les années 1956, 1957 et 1958.

Un effort important a été fait en vue du dépistage des réfractaires. Pas moins de 416.175 rappels furent envoyés entre le 6 novembre et le 28 décembre 1958. Depuis le 15 novembre 1958, il a été introduit 56.706 demandes de constitution de pension, soit une augmentation de 10 %.

Quant à l'amnistie en faveur des réfractaires, un membre n'est pas d'accord que l'on fasse remise des intérêts de retard sur les cotisations dues. Cette remise constitue d'après lui une injustice à l'égard des travailleurs indépendants organisés qui se sont mis en règle. Ce qu'il peut admettre, c'est la remise des amendes.

Un membre voulait connaître la répercussion financière de l'arrêté royal du 7 octobre 1958, accordant un complément de pension aux anciens travailleurs indépendants et à leurs veuves. On sait que cet arrêté a accordé un complément de pension de 1.100 francs aux hommes mariés, de 700 francs aux isolés et de 550 francs aux veuves.

Cet arrêté entraîne une dépense supplémentaire de 22,5 millions pour l'exercice 1958 et de 90 millions pour l'exercice 1959.

Cette dépense est à charge du budget du ministère des Finances.

Un membre a demandé quel est le montant déjà capitalisé par les travailleurs indépendants.

Toutes les caisses n'ont pas encore terminé le calcul de leurs réserves mathématiques au 31 décembre 1958.

Mais il peut être constaté, dès à présent, que les réserves mathématiques du fonds spécial de réserve s'élèvent au 31 décembre 1958 à deux milliards de francs environ.

Effectifs du F. S. G.

Le tableau ci-dessous donne un aperçu des changements survenus dans les effectifs du Fonds de Solidarité et de Garantie.

*Evolutie van het kader :**Indiensttreding van het personeel.*

1 september 1956 ...	42	tussen september 1956 en november 1956;
1 december 1956 ...	62	
1 februari 1957 ...	69	
1 maart 1957 ...	148	) tussen maart 1957 en juli 1957;
1 april 1957 ...	150	
1 mei 1957 ...	156	tussen juli 1957 en november 1957;
1 november 1957 ...	199	tussen november 1957 en juli 1958.

Tijdelijk Personeel.

1) Gemiddeld 12 functionarissen gedurende zes maanden tussen december 1957 en juni 1958.

2) Tachtig functionarissen mochten in dienst worden genomen voor zes maanden vanaf 1 augustus 1958 (indiensttreding tussen 1 augustus en 1 oktober 1958).

Het dienstkontraat der 80 tijdelijke agenten is met zes maanden verlengd en 20 nieuwe agenten zijn aangeworven voor drie maanden.

Gemengde loopbanen.

De beslissing in zake pensioenaanvragen waarin gemengde loopbanen voorkomen laat maanden en maanden op zich wachten. Verschillende diensten moeten tussenkomen alvorens een definitieve beslissing kan getroffen worden. Wanneer men het geval onderzoekt van iemand die achtereenvolgens arbeider, bediende en zelfstandige is geweest, moet de Dienst voor Ouderdomspensioenen, de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen en het Solidariteits- en Waarborgsfonds tussenkomen.

Men heeft er sinds lang op aangedrongen dat er een Bijzondere Dienst zou worden opgericht waarin zouden samenwerken de ambtenaren van de verschillende pensioendiensten om aldus aan de dossiers betreffende de gemengde loopbanen een oplossing te verschaffen.

Deze dienst zal eerstdaags opgericht worden.

Het probleem der gemengde loopbanen vertoont een dubbel aspect :

- 1) het regelen van bepaalde cumulaties;
- 2) de administratieve samenwerking bij het afhandelen der dossiers.

Wat het eerste punt betreft, werd een voorontwerp van koninklijk besluit reeds klaar gemaakt.

Wat het tweede punt betreft, heeft de heer Minister contact genomen met zijn collega van Sociale Voorzorg ten einde de maatregelen te overwegen die dienen getroffen om de samenwerking onder de verschillende diensten zo doeltreffend mogelijk te maken en aldus te bekomen dat de dossiers van de aanvragers met gemengde loopbaan binnen een normale termijn zouden afgehandeld worden.

*Evolution du cadre :**Entrée en service du personnel.*

1 ^{er} septembre 1956...	42	entre septembre 1956 à novembre 1956;
1 ^{er} décembre 1956...	62	
1 ^{er} février 1957 ...	69	
1 ^{er} mars 1957 ...	148	) entre mars 1957 et juillet 1957;
1 ^{er} avril 1957 ...	150	
1 ^{er} mai 1957 ...	156	entre juillet 1957 et novembre 1957.
1 ^{er} novembre 1957 ...	199	entre novembre 1957 et juillet 1958.

Temporaire.

1) Une moyenne de 12 agents pendant 6 mois entre décembre 1957 et juin 1958.

2) Quatre-vingts agents autorisés pour 6 mois depuis le 1er août 1958 (entrés en service entre le 1er août et le 1er octobre 1958).

Le contrat d'emploi des 80 agents temporaires sera probablement prorogé de six mois et 20 nouveaux agents ont été recrutés pour trois mois.

Carrières mixtes.

En ce qui concerne les demandes de pension dans lesquelles figurent des carrières mixtes, la décision n'intervient qu'après de longs mois. Différents services doivent intervenir avant une décision définitive. Ainsi, par exemple, le cas d'une personne ayant travaillé successivement comme ouvrier, employé et travailleur indépendant, exige l'intervention du Service des Pensions de Vieillesse, de la Caisse nationale de Pensions pour Employés et du Fonds de Solidarité et de Garantie.

Depuis longtemps déjà, il est insisté sur la création d'un Service spécial au sein duquel collaboreraient les fonctionnaires des différents services des pensions, afin de faciliter le règlement des dossiers relatifs aux carrières mixtes.

Se service sera créé prochainement.

Le problème des carrières mixtes présente un double aspect :

- 1) le règlement de certains cumuls;
- 2) la collaboration administrative lors de l'examen des dossiers.

En ce qui concerne le premier point, un avant-projet d'arrêté royal a été mis au point.

M. le Ministre se rencontrera avec son collègue de la Prévoyance Sociale au sujet du second point, afin d'envisager les mesures à prendre afin de rendre aussi efficace que possible la collaboration entre les différents services, pour que les dossiers des demandeurs à carrière mixte soient traités dans un délai normal.

Commissies van beroep.

Een lid bekloeg er zich over dat personen die voor de Commissies van Beroep moeten verschijnen voor grote verplaatsingsmoeilijkheden staan. De Commissies van Beroep zetelen niet in de hoofdplaatsen van elk kanton. Hij vroeg of hieraan niet kon verholpen worden.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 8 maart 1957 voorziet dat de Commissies van Beroep na voorafgaand advies van de Minister van Middenstand mogen zetelen op andere plaatsen dan in de hoofdplaats van de provincie.

Tot op heden hebben de Commissies van Beroep van Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Limburg en Brabant (franse kamer) van deze mogelijkheid nog geen gebruik gemaakt.

De Commissie van Beroep van Antwerpen ontving machtiging om te zetelen in de rechterlijke arrondissementen van de provincie, maar maakte tot op heden nog geen effectief gebruik van deze machtiging.

De andere Commissies van Beroep vergaderen regelmatig op andere plaatsen dan in de hoofdplaats van de provincie en wel als volgt :

de Commissie van Beroep van Henegouwen te Bergen, Doornik, Charleroi;

de Commissie van Beroep van Luik te Luik, Verviers, Malmedy, Hoei, Borgworm en Eupen;

de Commissie van Beroep van Namen te Namen, Gedinne, Dinant, Couvin en Florennes.

Ten slotte bekwam de Commissie van Beroep van Brabant (Vlaamse kamer) een algemene machtiging om te zetelen in om het even welke gemeente van haar territoriale omschrijving.

Deze commissie vergadert te Aarschot, Asse, Brussel, Diest, Haacht, Halle, Leuven, St-Kwintens-Lennik, Tienen, Vilvoorde, Wolvertem en Zoutleeuw.

De heer Minister heeft zopas aan al de voorzitters van de commissies van beroep een schrijven gericht waarbij hij hun attent maakt op de grote voordelen die voor de beroepers verbonden zijn aan het feit dat de commissies niet alleen in de hoofdplaats van de provincie vergaderen.

Hij liet hen bij deze gelegenheid weten dat hij zich in de meest gunstige zin zal uitspreken over de aanvragen om advies die zij hem zouden voorleggen.

Een lid wenste het procent der beslissingen van eerste aanleg te kennen waartegen beroep werd ingesteld en het procent waarin het beroep een gunstige wijziging voor gevolg had.

Tegen ongeveer 7 % van de beslissingen van het Solidariteits- en Waarborgfonds werd beroep ingesteld.

In ongeveer 45 % der gevallen had het beroep een voor de beroeper gunstige afloop.

Ten einde de werking van de commissies van beroep te kunnen nagaan, vroeg een lid het aantal beroepen per commissie, het aantal nog niet afgehandelde beroepen en het aantal per maand afgehandelde beroepen.

Hierna volgt dit overzicht :

Commissions d'appel.

Un membre a signalé que les personnes appelées à comparaître devant les commissions d'appel rencontrent, pour leurs déplacements, de grandes difficultés. Les Commissions d'appel ne siègent pas au chef-lieu de chaque canton. Il a demandé s'il ne pouvait être remédié à cette situation.

L'article 2 de l'arrêté royal du 8 mars 1957 prévoit que les Commissions d'appel pourront, sur avis préalable du Ministre des Classes moyennes, siéger en d'autres endroits que le chef-lieu de la province.

Jusqu'à ce jour, les Commissions d'appel de la Flandre orientale, de la Flandre occidentale, du Limbourg et du Brabant (chambre française) n'ont pas encore fait usage de cette faculté.

La Commission d'appel d'Anvers a été autorisée de siéger dans les arrondissements judiciaires de la province, mais elle n'a pas fait, jusqu'à présent, effectivement usage de cette autorisation.

Les autres Commissions d'appel se réunissent régulièrement en d'autres localités qu'au chef-lieu de la province, notamment :

la Commission d'appel du Hainaut, à Mons, Tournai, Charleroi;

la Commission d'appel de Liège, à Liège, Verviers, Malmedy, Huy, Waremme et Eupen;

la Commission d'appel de Namur, à Namur, Gedinne, Dinant, Couvin et Florennes.

Enfin, la Commission d'appel du Brabant (chambre flamande) a obtenu l'autorisation générale de siéger dans n'importe quelle commune de sa circonscription territoriale.

Cette commission siège à Aarschot, Asse, Bruxelles, Diest, Haecht, Hal, Léau, Lennik-St-Quentin, Louvain, Tirlemont, Vilvorde, Wolvertem.

M. le Ministre vient d'adresser à tous les présidents de commissions d'appel une lettre attirant leur attention sur les grands avantages que présente, pour les appelants le fait que les commissions ne siègent pas exclusivement au chef-lieu de la province.

A cette occasion, il leur a fait savoir qu'il se prononcerait dans le sens le plus favorable sur les demandes d'avis qu'ils lui soumettraient.

Un membre a voulu connaître le pourcentage des décisions de premier ressort contre lesquelles un recours a été introduit, ainsi que le pourcentage des recours ayant entraîné une modification favorable.

Des recours ont été introduits contre environ 7 % des décisions du Fonds de Solidarité et de Garantie.

Dans environ 45 % des cas, le recours s'est terminé favorablement pour l'appelant.

Afin de pouvoir vérifier le fonctionnement des commissions d'appel, un membre a demandé le nombre de recours par commission, le nombre de recours non encore examinés ainsi que le nombre de recours liquidés mensuellement.

En voici un aperçu :

Commissies van beroep	Op het Departement op 31 januari 1959 ontvangen beroepen — Recours introduits auprès du Département au 31 janvier 1959	Definitief door de Commissies van beroep afgehandelde zaken — Affaires définitivement régérées par les Commissions d'appel	Maandelijks gemiddelde (1) — Moyenne mensuelle (1)			Commissions d'appel
			November 1958	December 1958	Januari 1959	
			November 1958	December 1958	Janvier 1959	
Antwerpen	958	302	47	62	51	Anvers.
Brabant (vl.)	904	503	59	55	84	Brabant (Fl.).
Brabant (fr.)	933	358	39	24	34	Brabant (Fr.).
Henegouwen	1.182	336	42	81	46	Hainaut.
Luik	1.212	423	42	30	61	Liège.
Limburg	592	359	52	67	55	Limbourg.
Luxemburg	469	177	24	26	17	Luxembourg.
Namen	488	247	35	12	20	Namur.
Oost-Vlaanderen	1.736	547	58	34	80	Flandre orientale.
West-Vlaanderen	1.340	421	43	17	49	Flandre occidentale.
Totalen	9.814	3.673				Totaux.

(1) Het is moeilijk een gemiddeld cijfer op te geven. Er mag inderdaad niet uit het oog verloren worden dat de commissies van beroep slechts sedert begin 1958 effectief hebben gezeteld en dat er, normalerwijze, een zekere tijd is verlopen vooraleer men tot een regelmatige werking kwam. Daarom werden de cijfers van de laatste drie gekende maanden opgegeven.

Hervorming van het pensioenstelsel der zelfstandigen.

Door een lid werd aangestipt dat terecht verschillende punten van de wet op het ouderdomspensioen der zelfstandigen het voorwerp zijn van scherpe kritiek. Hij zou willen weten in welke richting de heer Minister zich zal oriënteren bij de herziening der wet.

Hij trok er de aandacht op dat dient vermeden te worden bij een herziening dat de oudere personen minder zouden ontvangen dan deze die later op pensioen worden gesteld. De experts die thans alle elementen voor de herziening bijeen brengen mogen zich niet op het politiek terrein bewegen.

Het is voor de heer Minister niet mogelijk vooralsnog de orientatie aan te duiden waarin de hervorming van het pensioenstelsel zal geschieden. Men moet immers in het bezit zijn der cijfers en alle verdere inlichtingen.

Toch kan er reeds gezegd worden dat bij deze hervorming de vereenvoudiging van het stelsel alsmede het financieel evenwicht twee der hoofdbekommernissen zullen zijn.

Hetzelfde lid is tegenstander van de aanwending van een onroerend goed tot vestiging van een pensioenfonds. Hij is voorstander van het afschaffen van deze mogelijkheid daar het de rijkere klassen in de mogelijkheid stelt geen bijdrage te betalen en hij zou wensen dat de solidariteit ook aan hen zou worden opgelegd.

De heer Minister heeft hierop geantwoord dat dit probleem zal onderzocht worden naar aanleiding der algemene herziening.

II. — GRENDLWET.

Een lid stelde de vraag welke maatregelen zullen getroffen worden in verband met het feit dat de wet van 3 maart 1954 betreffende de opening, de vergroting of de uitbreiding

(1) Il est difficile de donner un chiffre moyen. En effet, on ne peut oublier que les commissions d'appel n'ont siégé effectivement qu'à partir de 1958 et que normalement quelque temps s'est écoulé avant qu'elles ne puissent régulièrement travailler. C'est pourquoi seuls les chiffres des trois derniers mois ont été donnés.

La réforme du régime des pensions des travailleurs indépendants.

Un membre fait observer que plusieurs points de la loi relative à la pension des travailleurs indépendants n'ont recueilli que des critiques. Il voudrait savoir quelle voie le Ministre compte suivre pour la révision de la loi.

Il faut éviter, dit-il, lors de cette révision, que les personnes plus âgées toucheraient moins que celles qui seront pensionnées ultérieurement. Les experts, qui rassemblent actuellement tous les éléments en vue de cette révision, ne peuvent intervenir sur le terrain politique.

M. le Ministre répond que pour l'instant il n'est pas possible de dire quelle sera l'orientation de la révision du régime des pensions. Il faut en effet disposer des chiffres et de tous autres éléments.

Toutefois, il est permis de dire dès à présent que deux des préoccupations majeures de cette réforme seront la simplification du régime et l'équilibre financier.

Le même membre est hostile à l'affectation d'un immeuble à la constitution d'un fonds de pension. Il préconise la suppression de cette faculté, parce qu'elle permet aux classes plus aisées de ne pas payer de cotisation, et il désire que la solidarité leur soit également imposée.

M. le Ministre répond que ce problème sera examiné à l'occasion de la révision générale.

II. — LOI DE CADENAS.

Un membre a demandé quelles mesures seront prises étant donné que la loi du 3 mars 1954 relative à l'ouverture, à l'agrandissement ou à l'extension de certains

van zekere kleine verkoopbedrijven op 6 maart 1959 niet meer van kracht zal zijn.

Deze wet verbiedt immers dat warenhuizen in gemeenten met minder dan 50.000 inwoners zouden opgericht worden gedurende een tijdperk van vijf jaar, vanaf 6 maart 1954.

De heer Minister trekt er de aandacht op dat de heer Eeckman een wetsvoorstel heeft neergelegd met het oog op een nieuwe verlenging met vijf jaar van deze wet.

Ter gelegenheid van de bespreking van dit voorstel zal hij in de mogelijkheid zijn een andere oplossing voor te stellen.

Een collega heeft doen opmerken dat het niet opgaat om eenvoudigweg deze beschermingsmaatregelen voor het klein bedrijf op te heffen en niets in de plaats te stellen.

Er weze aan herinnerd dat bij het goedkeuren van de grendelwet men « de bekommernis had een absolute grendelwet te doen uitvaardigen tot wanneer een nieuwe studie der verschillende oorzaken van de dispariteit tussen de kleine en de grote detailhandel tot een goed einde zal zijn gebracht en nieuwe wetteksten waarbij de kleine handelsonderneming tegen de grootwarenhuizen wordt beschermd, in werking zullen zijn getreden, terwijl bovendien de tijd wordt gelaten om de wenselijkheid en de doeltreffendheid van deze wettelijke bepalingen in het licht der ondervinding na te gaan. » (Stuk n° 317 Senaat, zitting 1952-1953, Verslag van Senator De Winter; blz. 17).

Welnu van dit alles is er weinig of niets in huis gekomen.

Betreffende de toepassing van de wet van 3 maart 1954 zou een lid willen weten hoeveel klachten aan de parketten zijn overgemaakt en het gevolg hetwelk hieraan gegeven werd.

Het is bekend dat het toezicht op de toepassing dezer wet niet afhangt van het Departement van de Middenstand doch wordt uitgeoefend door de Economische Algemene Inspectie behorende bij het Departement van Economische Zaken.

Deze dienst heeft de volgende inlichtingen verstrekt :

A. — Aantal warenhuizen geopend sedert 6 maart 1954 en die op het eerste zicht schijnen te vallen onder toepassing van de wet van 3 maart 1954	94
B. — Aantal handelsondernemingen die een contract van levering van koopwaren hebben afgesloten met een grootwarenhuis	54
	148

De Economische Algemene Inspectie is niet op de hoogte van het aantal klachten die rechtstreeks aan het parket werden overgemaakt.

Men beschikt dus klaarblijkelijk niet over de nodige inlichtingen om een afdoend antwoord te geven op de gestelde vraag.

III. — DE VESTIGINGSWET EN DE VREEMDELINGEN.

De wet van 24 december 1958 waarbij beroepsuitoefeningsvoorwaarden kunnen worden ingevoerd in de ambachts-, de kleine en middelgrote handels- en de kleine nijverheidsondernemingen verscheen in het *Staatsblad* van 11 januari 1959.

Een lid vroeg welke voortaan de bevoegdheid zal zijn van de Raad voor Economisch onderzoek na de afkondiging van deze wet.

établissements de vente en détail cessera d'être en vigueur le 6 mars 1959.

Cette loi interdit en effet, pendant une période de cinq ans à partir du 6 mars 1954, la création de grands magasins dans des communes de moins de 50.000 habitants.

M. le Ministre signale que notre collègue, M. Eeckman, a déposé une proposition de loi en vue d'une nouvelle prorogation de cinq années de cette loi.

Lors de la discussion de cette proposition, il aura la possibilité de proposer une autre solution.

Un collègue a fait observer qu'il est inconcevable d'abroger sans plus ces mesures de protection en faveur des petites entreprises sans y rien substituer.

Rappelons que lors du vote de la loi de cadenas, on s'est « laissé guider par la préoccupation de faire promulguer une loi de cadenas absolue, jusqu'à ce que de nouvelles études portant sur les diverses causes de disparité entre le petit et le grand commerce de détail, aient pu être menées à bonne fin, et que de nouveaux textes législatifs assurant la protection de la petite entreprise commerciale contre les grands magasins aient pu être mis en application, tout en se donnant le temps de juger à l'expérience de leur pertinence et de leur efficacité. » (Document n° 317, Sénat, session 1952-1953, Rapport de M. le Sénateur De Winter, page 17.)

Pratiquement tout cela est resté lettre morte.

Un membre désirerait savoir, à propos de l'application de la loi du 3 mars 1954, combien de plaintes ont été transmises au parquet et quelle est la suite qui y a été réservée.

Il est notoire que le contrôle de l'application de cette loi ne relève pas du Ministre des Classes Moyennes, mais qu'il est exercé par l'Inspection générale économique du Ministère des Affaires Economiques.

Ce service a fourni les renseignements suivants :

A. — Nombre de grands magasins ouverts depuis le 6 mars 1954 et qui, à première vue, semblent tomber sous l'application de loi du 3 mars 1954	94
B. — Nombre d'entreprises commerciales ayant conclu un contrat de livraison avec un grand magasin	54
	148

L'inspection générale économique n'est pas au courant du nombre de plaintes qui ont été transmises directement au parquet.

On ne dispose donc manifestement pas des renseignements nécessaires pour fournir une réponse satisfaisante à la question posée.

III. — LA LOI D'ETABLISSEMENT. ET LES ETRANGERS.

La loi du 24 décembre 1958 permettant d'instituer des conditions d'exercice de la profession dans l'artisanat, les petites et moyennes entreprises de commerce et les petites entreprises industrielles a été publiée au *Moniteur* du 11 janvier 1959.

Un membre a demandé quelle sera dorénavant, après la publication de la loi, la compétence du Conseil d'Enquête Economique.

a) De wet waarbij voorwaarden tot uitoefening van het beroep kunnen worden ingesteld, is van toepassing op de vreemdelingen. Haar toepassingsgebied valt geenszins samen met dit van de reglementering inzake beroepskaarten voor vreemdelingen.

De vraag moet gesteld worden, of in het algemeen belang aanvullende verplichtingen moeten worden opgelegd om economische redenen. Deze houding zou te verantwoorden zijn voor zover de concrete toestand van 's lands bedrijfsleven een bijzondere regeling op dat gebied zou vereisen en voor zover de internationale overeenkomst zich hier tegen niet verzetten. Dit zal echter niet meer het geval zijn voor Benelux en de Gemeenschappelijke Markt zodra het overgangsstadium is verstreken en de vedragen ten volle van toepassing zullen zijn.

Wat de onderhorigen van vreemde landen betreft, is er geen reden om af te zien van een stelsel van waarborgen en bijkomende verplichtingen, bijv. zoals het stelsel van de beroepskaart.

b) De uitoefening van een beroepsbezigheid van de Nederlanders op het grondgebied van België is als volgt geregeld: een « gentlemen's agreement » dat alleen betrekking heeft op de kleinhandel en op de ambachtsbedrijven werd in 1949 gesloten. Hieruit volgt dat de in België gevestigde Nederlanders, d.w.z. zij die een regelmatig verblijf van zes maanden hebben, wanneer zij zulks officieel aanvragen, de beroepskaart voor vreemdelingen moeten ontvangen.

De Nederlanders die geen regelmatig verblijf van zes maanden in België hebben, alsmede deze die in Nederland zijn gevestigd, en die een officiële aanvraag indienen om in België een beroep uit te oefenen dat bepaald is ofwel bij de wet op de toegang tot het beroep, ofwel bij de B. A. V. K., of nog bij de erkenningsreglementen, moeten de kaart ontvangen indien zij een attest overleggen van de Algemene Directie van de Middenstand bij het Ministerie van Economische Zaken van Nederland, waarbij een gunstig advies wordt verstrekt over hun beroepsbekwaamheid en hun betalingsvermogen.

Daarentegen, moeten de Nederlanders die een beroepskaart aanvragen voor een bedrijvigheid die buiten het toepassingsgebied van de hierboven vermelde wetgeving valt, bedoeld attest niet overleggen voor het bekomen van de beroepskaart.

Wat de groothandel in Benelux betreft, moet worden opgemerkt dat de Nederlanders die zich in België wensen te vestigen voor het uitoefenen van dergelijke handel (landbouw, scheepsproviand of vee) de beroepskaart ontvangen indien zij het gunstig attest overleggen inzake beroepsbekwaamheid en betalingsvermogen.

De Nederlanders die sedert zes maanden zonder onderbreking in België zijn gevestigd, moeten het hierboven vermelde attest niet overleggen (Dit akkoord werd in 1954 goedgekeurd door de Commissie voor Nijverheid en Handel van Benelux).

Ten aanzien van de overgangsmaatregelen die moeten worden genomen bij toepassing van het Beneluxverdrag van Economische Unie, werd dit « gentlemen's agreement » behouden in overleg tussen de besturen van beide landen.

IV. — KREDIET VOOR DE MIDDENSTAND.

Betreffende de plannen van de heer Minister in verband met de kredietverlening aan de middenstand zegde een lid dat zijn inzicht in dit probleem strookt met hetgeen de heer Minister heeft aangekondigd.

a) La loi permettant d'instituer des conditions d'exercice de la profession est applicable aux étrangers. Son champ d'application ne crée aucune interférence par rapport à la réglementation existant en matière de cartes professionnelles pour étrangers.

Il importe de savoir si dans l'intérêt général des obligations complémentaires doivent être imposées pour des raisons d'ordre économique. Une telle attitude se justifierait dans la mesure où la situation concrète de l'économie nationale exigerait un régime particulier en ce domaine et pour autant que les conventions internationales ne s'y opposeraient point. Il ne pourra plus toutefois en être ainsi pour Benelux et le Marché commun, dès que la phase du régime transitoire sera dépassée et que les traités seront de pleine application.

Quant aux étrangers, ressortissants d'autres pays, il conviendrait de ne pas exclure un système de garanties et d'obligations complémentaires, par exemple celui existant en matière de carte professionnelle.

b) L'exercice de l'activité professionnelle des Néerlandais sur le territoire de la Belgique est réglementé comme suit: un « gentlemen's agreement » qui ne concerne que le commerce de détail et l'artisanat, a été conclu en 1949 et il s'ensuit que les Néerlandais établis en Belgique, c'est-à-dire qui ont un séjour régulier de six mois, doivent, quand ils en font la demande officielle, recevoir la carte professionnelle pour étrangers.

Les Néerlandais qui n'ont pas six mois de séjour régulier en Belgique, ainsi que ceux établis aux Pays-Bas, et qui introduisent une demande officielle pour pouvoir exercer en Belgique une profession visée soit par la loi d'accès à la profession, soit par le B. A. V. K., soit par les « erkenningsreglementen » doivent obtenir la carte professionnelle s'ils produisent une attestation délivrée par la Direction générale des Classes moyennes du Ministère des Affaires économiques des Pays-Bas, donnant un avis favorable sur leur capacité professionnelle et leur solvabilité.

Par contre, les Néerlandais qui demandent une carte professionnelle portant sur une activité qui est exclue du champ d'application des législations précitées, ne doivent pas produire ladite attestation pour obtenir une carte professionnelle.

En ce qui concerne le commerce de gros en Benelux, il y a lieu de remarquer que les Néerlandais qui désirent s'établir en Belgique pour un tel commerce (agricole, provisions de bord ou de bétail) obtiennent la carte professionnelle, s'ils fournissent l'attestation favorable sur la capacité professionnelle et la solvabilité.

Les Néerlandais établis en Belgique sans interruption depuis six mois, ne doivent pas fournir l'attestation mentionnée ci-dessus. (Cet accord a été approuvé en 1954 par la Commission de l'Industrie et du Commerce du Benelux).

Dans le cadre des mesures transitoires à prendre en application du Traité d'Union économique pour Benelux, ce « gentlemen's agreement » a été maintenu, par accord entre les administrations des deux pays.

IV. — CREDIT POUR LES CLASSES MOYENNES.

Au sujet des intentions de M. le Ministre concernant l'octroi de crédit aux classes moyennes, un membre a déclaré que sa conception du problème était conforme à ce que M. le Ministre a déclaré.

Daar de grendelwet binnen enkele weken misschien zal opgeheven zijn is het van het allergrootste belang, verklaarde hij, dat dringend maatregelen worden getroffen in zake kredietverlening.

De heer Minister deelde mede dat het wetsontwerp tot verbetering van het huidig kredietstelsel reeds werd uitgewerkt. Het indienen zal eerstdaags bij het Parlement ingediend worden.

V. — BEROEPSOPLEIDING.

Artikel 20-1 van de begroting waarbij een krediet van 67 miljoen voorzien wordt voor de vakopleiding en de volmaking in de ambachten en neringen, zijnde een vermeerdering van 3 miljoen tegenover 1958, gaf aanleiding tot het stellen van verschillende vragen omtrent de plannen van de heer Minister.

Heel het probleem der Beroepsopleiding heeft het voorwerp uitgemaakt van een grondige studie en de conclusies er van zullen in een besluit worden vastgelegd.

Zulks moet voor gevolg hebben een grotere uitbreiding en een verbetering van de Beroepsopleiding. Daar echter deze uitbreiding en verbetering geen onmiddellijke weerslag zullen hebben op het financieel plan, wordt voorzien dat de 67 miljoen voor het jaar 1959 zullen volstaan.

Het aangekondigd besluit zal nochtans geen definitieve oplossing aan het probleem brengen, doch zijn afkondiging is een dringende vereiste, gelet op het in-werkingtreden van de vestigingswet.

In de omschrijving van artikel 20 staat ook vermeld dat de toelagen mogen worden verleend voor gedeeltelijke en eventuele tussenkomst van de Staat om aan de contracterende leerjongens het genot van de wetgeving inzake de Sociale Zekerheid te verzekeren.

Betreffende het probleem van de genotverlening aan de contracterende leerjongens van de wetgeving inzake de Sociale Zekerheid, hebben grondige besprekingen plaats gehad, welke tot nogtoe evenwel tot geen oplossing mochten leiden. Het opnemen van bovenbedoelde passus in de omschrijving van artikel 20 moet echter toelaten, van zodra een oplossing is gevonden, binnen de perken van de nog beschikbare kredieten, tot de toepassing over te gaan.

VI. — KINDERVERGOEDING VOOR ZELFSTANDIGEN.

Nu reeds sedert een hele tijd het verslag is neergelegd door de Commissie voor het onderzoek en de verbetering van het stelsel van de kinderbijslag aan de niet-loontrekkeners wilde een lid weten of men er aan denkt de reglementering in zake kinderbijslagen te hervormen.

De heer Minister trok er de aandacht op dat door het Koninklijk Besluit van 27 september 1958 verschenen is het *Staatsblad* van 2 oktober 1958 de kinderbijslagen verhoogd zijn geworden. Zulks was het gevolg van de verhoging der staatstoelagen met 100 miljoen per jaar. Hierdoor is thans de tussenkomst van de Staat in zake kindervergoeding voor zelfstandigen proportioneel op het peil gebracht van de tussenkomst voor de niet-zelfstandigen.

Hij trok er verder de aandacht op dat het probleem der kindervergoedingen voor zelfstandigen ressorteert onder de bevoegdheid van het Ministerie van Sociale Voorzorg en wees er anderzijds op dat de Bond der Kroostrijke Gezinnen de wens heeft uitgesproken dat alles wat tot de kinderbijslagen behoort zou worden samengebracht onder de bevoegdheid van het Departement van Volksgezondheid en het Gezin.

Etant donné que la loi de cadenas sera peut-être abrogée dans quelques semaines, il est de la plus haute importance, dit-il, de prendre d'urgence des mesures en matière d'octroi de crédits.

M. le Ministre a répondu que le projet de loi améliorant le système de crédit en vigueur a déjà été élaboré. Il sera déposé dans les prochains jours au Parlement.

V. — FORMATION PROFESSIONNELLE

A l'article 20-1 du budget qui prévoit un crédit de 67 millions pour la formation et le perfectionnement professionnels dans les métiers et négoce, soit une augmentation de 3 millions par rapport à 1958, plusieurs questions ont été posées au sujet des intentions de M. le Ministre.

L'ensemble du problème de la formation professionnelle a fait l'objet d'une étude approfondie dont les conclusions seront établies dans un arrêté.

Il en résultera une extension plus grande et une amélioration de la formation professionnelle. Toutefois, étant donné que cette extension et cette amélioration n'auront pas une répercussion immédiate sur le plan financier, il est prévu que 67 millions suffiront pour 1959.

L'arrêté annoncé n'apportera cependant pas la solution définitive du problème, mais sa publication est de toute urgence étant donné la mise en vigueur de la loi d'établissement.

D'après le libellé de l'article 20, les subventions pourront également être accordées en vue de l'intervention partielle et éventuelle de l'Etat pour assurer aux apprentis contractants le bénéfice de la législation de la sécurité sociale.

Au sujet du problème du bénéfice de la législation de la sécurité sociale aux apprentis contractants, des délibérations approfondies ont eu lieu qui jusqu'à présent sont restées sans résultat. L'insertion dudit passage dans le libellé de l'article 20 doit toutefois permettre, dès qu'une solution sera trouvée, de procéder à son application, dans les limites des crédits encore disponibles.

VI. — ALLOCATIONS FAMILIALES DES TRAVAILLEURS INDEPENDANTS.

Etant donné que le rapport de la Commission chargée de rechercher et d'améliorer le système des allocations familiales des non-salariés a été déposé depuis tout un temps, un membre désire savoir si l'on a l'intention de modifier la réglementation en matière d'allocations familiales.

M. le Ministre a signalé que l'arrêté royal du 27 septembre 1958, publié au *Moniteur* du 2 octobre 1958, a augmenté les allocations familiales, consécutivement à l'augmentation de 100 millions par an de l'intervention de l'Etat. De ce fait, l'intervention de l'Etat en matière d'allocation familiales aux travailleurs indépendants a été portée proportionnellement au niveau de l'intervention pour les travailleurs non indépendants.

Il signala en outre que le problème des allocations familiales des travailleurs indépendants ressortit au Ministère de la Prévoyance Sociale et que d'autre part la Ligue des Familles nombreuses a exprimé le vœu que tout ce qui concerne les allocations familiales soit centralisé au Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Hij heeft echter niet nagelaten de aandacht van de Minister van Sociale Voorzorg te vestigen op de besluiten van de Commissie opgericht door zijn achtbare voorganger.

VII. — FISKALE AANGELEGENHEID.

Een lid vroeg hoever het staat met het afschaffen van de cumulatie der inkomsten der echtgenoten wanneer het zelfstandigen betreft.

Het probleem ressorteert natuurlijk onder de bevoegdheid van het Ministerie van Financien. De heer Minister deelde mede dat zijn collega de formele verbintenis heeft aangegaan aan dit vraagstuk een definitieve oplossing te geven bij gelegenheid van de ter studie liggende fiscale hervorming.

VIII. — WEKELIJKSE RUSTDAG.

Het voorstel betreffende de verplichte rust in de verdelingsbedrijven werd ter zitting van de Kamer der Volksvertegenwoordigers van 30 januari 1958 gestemd met 95 stemmen tegen 85 en 6 onthoudingen.

Bij de bespreking van het ontwerp in de Commissie van Middenstand van de Senaat werd artikel 1, waarin het principe van de verplichte zondagrust is vervat, verworpen met 21 stemmen tegen 7 stemmen. (Stuk n° 370 Sennat, zitting 1957-1958).

Men vraagt of er een oplossing in het vooruitzicht wordt gesteld. De Minister antwoordde dat de betrokken middenstandskringen in een vergadering werden bijeengeroepen en dat hun het verzoek werd gedaan hun standpunt ter zake te doen kennen.

De antwoorden op dit verzoek komen geleidelijk bij het Ministerie binnen en worden er grondig onderzocht. Aan de hand van de aldus bekomen gegevens, zal een definitieve regeling worden voorgesteld, welke nochtans niet in de onmiddellijke toekomst mag worden verwacht.

IX. — ECONOMATEN.

De wet betreffende de diensten voor personeelszorg is gedagtekend 15 mei 1956 en verscheen in het *Staatsblad* van 31 mei 1956.

Een lid stelde de vraag of deze wet niet een weinig in het vergeetboek is geraakt en wilde ingelicht worden over de vervolgingen die ingespannen zijn tegen de overtreders.

De Economische Algemene Inspectie heeft tot op heden 21 dossiers aangelegd. Hiervan werden slechts 5 gevallen overgemaakt aan het parket.

Het is niet bekend aan de bevoegde dienst dat er één veroordeling zou uitgesproken zijn.

X. — STATUUT DER HANDELSVERTEGENWOORDIGERS.

In verband met de toepassing van de sociale wetten is het probleem gesteld of een handelsreiziger of handelsvertegenwoordiger als ondergeschikte dan wel als zelfstandige moet worden beschouwd.

Men zou graag vernemen hoe de kwestie opgelost wordt vermits ze gesteld is in verband met de toepassing van de pensioenwet.

De heer Minister heeft hierop geantwoord dat dit probleem tot de bevoegdheid behoort van de Minister van Arbeid.

Il n'a pas manqué d'attirer l'attention du Ministre de la Prévoyance Sociale sur les conclusions de la Commission instituée par son honorable prédécesseur.

VII. — QUESTION FISCALE.

Un membre demanda où en est la suppression du cumul des revenus des époux lorsqu'il s'agit de travailleurs indépendants.

Le problème est, il va de soi, du ressort du Ministère des Finances. M. le Ministre déclara que son collègue s'est engagé formellement à donner une solution définitive à ce problème à l'occasion de la réforme fiscale qui est à l'étude.

VIII. — REPOS HEBDOMADAIRE.

La proposition concernant le repos obligatoire dans les entreprises de distribution a été adoptée par la Chambre des Représentants, le 30 janvier 1958, par 95 voix contre 85 et 6 abstentions.

Lors de la discussion du projet à la Commission des Classes Moyennes du Sénat, l'article premier qui consacre le principe du repos dominical obligatoire, a été repoussé par 21 voix contre 7. (Doc. n° 370 Sénat, session 1957-1958).

Il fut demandé si une solution est en vue. Le Ministre a répondu que les organisations de classes moyennes ont été convoquées à une réunion et qu'il leur fut demandé de faire connaître leur avis à ce sujet.

Les réponses arrivent l'une après l'autre au Ministère où elles sont examinées de façon approfondie. Les renseignements ainsi recueillis permettront de proposer une solution définitive, qui toutefois ne doit pas être envisagée pour un avenir très prochain.

IX. — ECONOMATS.

La loi concernant les économats porte la date du 15 mai 1956 et fut publiée au *Moniteur* du 31 mai 1956.

Un membre demanda si cette loi n'est pas un peu tombée dans l'oubli et voulut savoir si des poursuites ont été intentées contre les contrevenants.

L'Inspection économique générale a constitué jusqu'à présent 21 dossiers. 5 cas seulement ont été transmis au parquet.

Le service compétent ignore s'il y a eu une seule condamnation.

X. — STATUT DES REPRESENTANTS DE COMMERCE.

En ce qui concerne l'application des lois sociales il est demandé si un représentant de commerce ou un commis-voyageur doit être considéré comme un travailleur ou comme un travailleur indépendant.

On aimerait savoir de quelle façon le problème a été résolu, étant donné qu'il se pose au sujet de l'application de la loi de pensions.

M. le Ministre a répondu que ce problème ressortit au Ministre du Travail.

Ook mag de aandacht worden gevestigd op het feit dat aan de agenda van de Commissie van Arbeid en Sociale Voorzorg van de Kamer op dit ogenblik het wetsontwerp staat tot invoering van een beroepseenzelfigheidskaart voor handelsreizigers, overgezonden door de Senaat (Stuk n° 95, Kamer, zitting 1944-1945) en het wetsvoorstel van de heer Cornet houdende het statuut van de handelsreizigers (Stuk n° 19/1).

XI. GROEPERING DER KLEINHANDELAARS.

De vraag werd gesteld of de begroting een krediet voorziet om de groepering van de kleinhandelaars te bevorderen.

Hierop heeft de heer Minister een negatief antwoord gegeven. Toch wordt van elke gelegenheid gebruik gemaakt om bij de betrokken middelen te wijzen op het grote belang dat er voor hen is verbonden aan een dergelijke groepering.

Het wetsontwerp betreffende het krediet voorziet zekere mogelijkheden welke de groepering der kleinhandelaars, op economisch en sociaal plan, zal vergemakkelijken.

XII. — VERKOOP BIJ OPRUIMING.

Een lid deed opmerken dat er nog zeer vele klachten zijn betreffende de verkoop bij opruiming en wilde weten of hiertegen schikkingen worden getroffen.

Een eerste stap, zegde de heer Minister, werd gezet bij het uitvaardigen van het koninklijk besluit van 31 oktober 1958 tot vaststelling van de perioden voor de verkoop bij opruiming (*Staatsblad* 6 november 1958).

Daarmee is het probleem natuurlijk niet opgelost en de economische betekenis van het woord « solden » zou nader bepaald moeten worden.

Het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand werd gelast met een speciale studie, welke moet toelaten klaarheid in deze zaak te brengen. Slechts aan de hand van deze gegevens zal een definitief voorstel kunnen worden geformuleerd.

XIII. — BELGISCHE DIENST VOOR OPVOERING VAN DE PRODUCTIVITEIT.

Onder artikel 20-6 van de begroting is er een krediet voorzien van 500.000 frank als forfaitaire tussenkomst in de werkingsuitgaven van de Belgische Dienst voor Opvoering van de Productiviteit (B. D. O. P.) ten bate van de uitbreiding van zijn werking tot de ambachtelijke ondernemingen en tot de ondernemingen van de kleine en middenijverheid.

Een lid wenste te weten wat er van deze dienst te verwachten is voor de middenstandsondernemingen.

In zijn antwoord zegde de heer Minister dat van in den beginne zijn departement belang gesteld had in de werking van de Belgische Dienst voor Opvoering van de Productiviteit. Het Departement is vertegenwoordigd in de Raad van Beheer door een ambtenaar die er als waarnemer fungeert.

Het is de eerste maal dat een krediet in de begroting voor deze Dienst voorkomt. Het is bestemd om een betere medewerking te verzekeren tussen het Departement en deze Dienst. Sedert enkele weken zijn er nauwe contacten ontstaan.

En outre, il y a lieu de signaler qu'à l'ordre du jour de la Commission du Travail et de la Prévoyance Sociale de la Chambre figurent le projet de loi portant création d'une carte d'identité professionnelle pour les voyageurs de commerce, transmis par le Sénat (Doc. Chambre, n° 95, session 1944-1945) et la proposition de M. Cornet, établissant le statut des voyageurs de commerce (Doc. N° 19/1).

XI. — ASSOCIATIONS DE DÉTAILLANTS.

Il a été demandé si le budget prévoyait un crédit en vue d'encourager les associations de détaillants.

A cette question, M. le Ministre a répondu négativement. Toutes les occasions sont cependant mises à profit pour attirer l'attention des milieux en question sur l'intérêt qui se rattache pour eux à pareilles associations.

Le projet de loi relatif au crédit prévoit certaines possibilités, de nature à faciliter les associations de détaillants sur le plan économique et social.

XII. — VENTES EN SOLDES.

Un membre a fait observer qu'il y a encore de très nombreuses plaintes au sujet des ventes en soldes et désirerait savoir si des mesures ont été prises en ce domaine.

Une première étape, a déclaré le Ministre, fut franchie par la promulgation de l'arrêté royal du 31 octobre 1958 fixant les périodes de ventes en soldes. (*Moniteur Belge* du 6 novembre 1958.)

Le problème n'est évidemment pas résolu de ce fait, et il conviendrait de déterminer ultérieurement la portée économique du mot « soldes ».

L'institut économique et social des Classes moyennes est chargé d'une étude destinée à cette question. Ce n'est qu'à la lumière de ces données qu'il sera possible de préconiser une solution définitive.

XIII. — OFFICE BELGE POUR L'ACCROISSEMENT DE LA PRODUCTIVITÉ.

A l'article 20-6 du budget, un crédit de 500.000 francs est prévu comme intervention forfaitaire dans les dépenses de fonctionnement de l'Office belge pour l'Accroissement de la Productivité en faveur de l'extension de son action aux entreprises artisanales et aux entreprises de la petite et de la moyenne industrie.

Un membre désirait connaître l'utilité de cet Office pour le petit commerce.

Dans sa réponse, M. le Ministre a déclaré que son département s'était, dès le début, intéressé au fonctionnement de cet Office belge pour l'accroissement de la productivité. Le Ministère est représenté au Conseil d'Administration par un fonctionnaire siégeant en qualité d'observateur.

C'est la première fois qu'un crédit en faveur de cet Office figure au budget. Il est destiné à assurer une meilleure collaboration entre le Ministère et cet Office. Depuis quelques semaines, des contacts étroits ont été établis.

XIV. — BEVOEGDHEID. VAN HET DEPARTEMENT.

Vele aktiviteiten die normaal tot de bevoegdheid van het departement van de Middenstand behoren zijn thans ondergebracht bij verschillende andere departementen. Zo bijvoorbeeld de visserij (Landbouw), het toerisme en het hotelwezen (Verkeerswezen), het bioscoopwezen, de foren en tentoonstellingen en de handel (Economische Zaken).

Een lid vroeg of er niets kan gedaan worden om deze diensten naar het Departement van de Middenstand over te hevelen.

Deze kwestie houdt voortdurend de aandacht van de heer Minister gaande. Wat betreft de handelsreglementering zijn de onderhandelingen met de Minister van Economische Zaken ver gevorderd. Voor wat de foren en tentoonstellingen betreft, moet opnieuw contact opgenomen worden. Voor wat de andere diensten betreft schijnt er geen oplossing in het verschiet.

XV. — STEMMING VAN DE BEGROTING EN VAN HET VERSLAG.

De begroting is met 12 tegen 5 stemmen goedgekeurd. Dit verslag werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

F. HERMANS.

De Voorzitter,

L. MOYERSON.

XIV. — COMPETENCE DU DEPARTEMENT.

De nombreuses activités, normalement du ressort du ministère des Classes Moyennes, sont actuellement réparties entre divers autres départements. C'est le cas pour les pêcheries (Agriculture), pour le tourisme et l'hôtellerie (Communications), pour les cinémas, les foires et les expositions et le commerce (Affaires Économiques).

Un membre a demandé si rien ne pouvait être fait en vue du transfert de ces services au ministère des Classes Moyennes.

Cette question retient l'attention de M. le Ministre. Sur le plan de la réglementation du commerce, les pourparlers avec le Ministre des Affaires économiques sont déjà fort avancés. De nouveaux contacts devront être établis pour les foires et expositions. Pour les autres services, aucune solution ne semble être actuellement en vue.

XV. — VOTE SUR LE BUDGET ET LE RAPPORT.

Le budget a été adopté par 12 voix contre 5.
Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

F. HERMANS.

Le Président,

L. MOYERSON.